

Златан

• БР 42 • ГОД. VII • 23 април 2013 г. • 0.50 лева

НАША ГОРДОСТ

Талант, упоритост, постоянство = УСПЕХ

Трима ученици от VIII „б“ клас показаха, че успешно могат да съчетават тренировки и подготовка на уроците.

Юлиана Янева тренира бор-

ба от четири години. Тя е състезателка на клуб „Херкулес“ и с успехите си дава заявка, че може да стане втора Станка Златева. Тежките тренировки не тежат, когато спортът е твое призвание. И резултатите не закъсняват: Юлиана спечели титлата на страната в Държавния личен шампионат по борба в град Сливен през месец февруари 2013 година. Още в първите секунди побеждава съперничките си, с което показва, че е с класа над състезателките в своята възрастова група. Станка Златева е поздравила шампионката, а Серафим Бързаков, наставник на женския национален отбор, не е пестил похвали за нея.

Успехите на **Николай Колев**,

преминаха границите на България. Със своята партньорка Елеонора Дъбова на Световното първенство по спортни танци през месец февруари 2013 година в град Басано дел Грапа, Италия, достигна до полуфинал, заемайки престижното 11 място в конкуренцията на 64 двойки от 42 страни. През последните пет години българска двойка по спортни танци не е постигала такъв резултат на световна надпревара. Успехът е още по-впечатляващ поради факта, че Николай и Ели са двойка на спортния дансинг от два месеца. Подготовката е допълнително затруднена поради това, че Ели е от Бургас и състезателите са постоянно на път. Николай споделя, че често подготвя уроците си, докато пътува. Това не му пречи да е пълен отличник.

Поредно международно признание танцовата двойка получи и на един от най-престижните световни турнири по спортни танци – Купа „Латински квартал“ в град Москва, състоял се на 24.02.2013 година. Николай и Елеонора се класираха на 6 място от 120 танцови дуета в юношеска възраст.

Ваканцията е време за почивка, но за Николай и неговата партньорка бе и време за изява. На 30.03.2013 година на международното състезание Greek Open, състояло се в гр. Солун, Гърция, танцовата двойка се класира на второ място в юношеска възраст. Амбициозните танцьори решиха да премерят сили с оспорваната конкуренция в следващата възрастова категория и завоюваха трето място за младежи.

На 07.03.2013 година на Купа България в град Пловдив Николай и Елеонора спечелиха три от петте танца и заеха първото място при юношите старша възраст.

С множеството си изяви на национално и международно ниво Николай и Ели заслужено заемат първо място в националната класация за юноши старша възраст.

Изкуството отразява душевността, фолклорът съхранява традициите, музиката прави живота по-красив. Това са истините, до които е стигнала **Неделина Илиева**. На XIII Национален фолклорен конкурс „Орфеево изворче“, проведен на 22.03.2013 година в град Стара Загора, тя участва с народно песне и извоюва „Сребърна лира“ – диплом и медал. Та-

лантът на Неделина и отличната подготовка от ръководителите Веска Московска и Йонко Койчев оказаха своята решаваща роля да бъде преборена многобройната конкуренция от 79 участници в нейната категория. Заедно със своите ръководители госпожа Веска Московска и господин Йонко Койчев Неделина Илиева участва и в XIX Национален фолклорен конкурс „Диньо Маринов“ – град Варна и спечели поощрителна награда.

Юлиана, Николай и Неделина са открили формулата за успеха, която включва три константни величини: талант, упоритост, постоянство. Пожелаваме им все така амбициозно да следват избрания път.

Изготвил материала: Мина Георгиева – класен ръководител на 8 „б“ клас, преподавател по Български език и литература в СОУ „Св.Климент Охридски“ – Ямбол

НАЦИОНАЛНА ДЕТСКА ИЗЛОЖБА-КОНКУРС „МАЛКИТЕ НАШЕНЦИ“

- **Йоан Митев Добрев** – ученик от 1 „а“ клас – специална награда на журито на изложбата в първа възрастова група на XVI-та Национална детска изложба-конкурс „Малките нашенци“ в рамките на Чудомирските празници, гр.Казанлък, 2013 година, с преподавател г-н Стоян Дичев.

- **Николай Динев** – ученик от 1 „а“ клас – I-ва награда в първа възрастова група на XVI-та Национална детска изложба-конкурс „Малките нашенци“ в рамките на Чудомирските празници, гр.Казанлък, 2013 година, с преподавател г-н Стоян Дичев.

Предстоят светли християнски и светски празници, които ние, всички учащи и работещи в СОУ „Свети Климент Охридски“, ще посрещнем със самоучувствие и гордост. Нашето училище винаги е вървяло в крак с предизвикателствата на времето. През своята 70-годишна история то е съчетавало неповторимия дух, атмосферата от своеобразното преплитане на традиционните ценности в българското образование с модерните, иновационни, нестандартни методи на обучение и възпитание. Глобализацията на човешкото познание и култура винаги е намирала реализация в постоянно обновяващата се материално-техническа база.

Модерните компютри и езикови кабинети допринасят за високите успехи в учебните и извънкласни форми на работа. Убеден съм, че натрупаният опит на учителите и учениците при изпълнение на многообразието на проекти ще бъде неотменна част от реализацията на бъдещи идеи и инициативи, насочени към развитие на активната гражданска позиция на подрастващите. Вярвам, че и за бъдеще възпитаниците ни ще бъдат водени от неутолимия стремеж за знания и умения, чрез които ще намерят своята успешна реализация в живота.

В чест на празника на славянската писменост, на българската просвета и култура СОУ „Свети Климент Охридски“ отново е сцена на много нови инициативи, организирани от учителите в МО, с много повече участници в рамките на три седмици. Нашите възпитаници ще се докоснат до малко известни факти от историята на ямболското образование, ще участват в състезания и конкурси, подчинени на светлия празник. В различни форми малките ни ученици ще дадат полет на детската си фантазия. Ще покажем на родители, партньори и общественост, че СОУ „Свети Климент Охридски“ изгражда талантливи личности, които са готови да побеждават.

Истинските победители са при нас – за това говорят десетките награди на международни, национални, областни и общински инициативи.

Изказвам благодарност и пожелания към нашите момчета и момичета за още по-високи резултати в начинанията, за полезни идеи и разумни решения!

Тази учебна година е и повод за гордост – изпращаме първия випуск XII клас. В началото, както всяко начало, тръгнахме плахо, съблъскайки се с нови, непознати досега трудности, но в края на пътя се чувстваме уверени и силни, защото зад нашите дванадесетокласници стои сериозен екип от ръководство и преподаватели, работили с устрем и плам през годините.

Нека с новото начало, уважаемите гимназисти, което ви предстои в живота, да продължите да преоткривате себе си и своята вяра в доброто, да възкресявате надеждата си за нещо хубаво и светло.

Правете добро – тук и сега!

Развивайте и разгръщайте своя интелектуален потенциал и бъдете наша гордост! Пожелавам на всички с висок емоционален и духовен заряд за следват избрания път и да осъществяват мечтите си!

Обучението и възпитанието на ученици от СОУ „Свети Климент Охридски“ за нас, училищно ръководство и учителски колектив, е огромна отговорност и предизвикателство. Убеден съм, че с взаимно доверие, с обща воля и решимост на родители, учители и ученици ще постигнем ново, по-високо ниво на личностно израждане и развитие, защото град Ямбол ни заслужава!

ВЕСЕЛИ ПРАЗНИЦИ!
Гено Стайков,
Директор на СОУ „Свети Климент Охридски“, град Ямбол

МЛАДИ ТАЛАНТИ

ВОДАТА – ИЗВОР НА ЖИВОТ

Масару Емото беше съвсем обикновено момче. То тишаше и играше неуморно с приятелите си от провинция Окинава – Япония. Най-забавни игри естествено бяха гмуркането до морското дъно в търсене на бисерни миди. Баша му беше обикновен рибар, а майка му се грижеше за момчето и четиримата му братя. Един ден морето се разбушува. Масару и семейството му застанаха на брега, втренчили поглед в безбрежната морска шир, търсейки с очи старата лодка на баша му. Чакаха до свечеряване, после през нощта, но баша му не се появи. След няколко дни морето изхвърли останките от лодката на брега.

Масару като най-голям син пос отговорността в грижите за изхранването на осиротялото семейство. Работеше на пристанището. Товареше и разтоварваше касети с морски дарове от риболовни кораби. Не можеше повече да гледа безбрежната вода по друг начин освен с мъка и гняв, защото тя му беше отнесла безгрижното детство и баша му – опората в живота му.

Но един ден земята се разлюля. Силен земен трус събори попянтните постройки, комнини и електрични стълбове. Земетресенията бяха често явление за неспокойната японска земя. Хората не се изплашиха. Веднага след това всички се заповиха за обичайната си работа. Но какво беше това? Морето се отдръгна навътре към хоризонта. Това не предвещава нищо добро. Старите моряци извикаха силно: всички да бягат към безтършеността на сушата или да се качат японци. Той беше „пометен“ от останалите. Неусетно бе наговорен на един камيون и откаран надалече от брега. Не след дълго чува съобщение по радиото, че мощно цунами е помело брега. Хиляди акустирани лодки и яхти бяха изпочупени и отломките им бяха захвърляни на километър навътре в сушата. Хиляди жилища бяха напълно унищожени и хиляди бяха загиналите. Момчето по-късно разбра, че сред тях и майка му, и невърстния му братя. Непосилната ярост се надигна в детското сърце. Размаха крехките си юмруци към хоризонта и извика:

Мразя те! Ти унищожи за миг най-скъпото, което имах. Ти ми отне детството, а сега и семейството... Не искам повече да живея! Чакай ме и аз идвам! Отнеми и моя живот... Опитя се да скоча от скалистия бряг, но някой го спря. Прегърна го бащински и го отведе в един будистки храм. Там монасите лекуваха дълго замъглената му душа. Учило го на бойни изкуства и медитация. Как да живее в хармония с природата. Изминаха години Сен сен Чен Кей повика Масару и предложи да се разходят в околностите на манастира. Разговаряха за мъдростите на древните, достигнали до тях, за билките, които лекуват телесните рани, и неусетно стигнаха до един малък водопад.

Спряха и Чен Кей посочи водата, хвърли броеницата си и каза на момчето да скочи във вихра и да я извади. Момъкът погледна надолу и тъмен облак премина пред погледа му. Забушува оазис опустошаваша буря в душата му. Спомените се заредиха в съзнанието му като кадри от филмова лента. Видя лицата на родителите и братята си, застинали от безпомощен ужас, при вида на приближаващата стихия. Горещи слъзи потекоха по бледото му лице. Юмруците му инстинктивно се свиха в нескрита ярост. Чен Кей усети надигналата се буря в душата на сирачето. Потупа го по рамото и му каза, че не е необходимо да го прави сега, а когато бъде готов.

Решиха да нощуват на открито. Запаляха огън. Учителят разказваше че водата, огънят, земята и въздухът са основните елементи на живата и неживата природа. Водата е среда за живот на много живи същества. Тя изгражда и човешкото тяло. Животът е немислим без нея.

Утрото е по-мъдро от вечерта! – заключи учителят. Утре ще продължим с медитация. Но ти, трябва първо да изчиисти своето тай-чи от мрънните спомени и тогава ще можеш да преоткриеш священите качества на водата.

Настъпни тинина, нарушавана само от приспивната песен на шурците. Масару затвори очи, но мислите му се въртяха около думите на мъдрца. Да намери своето собствено аз във водовъртежа на тъжните си мисли, гнева и болката не беше лесна задача. Скоро сънят го обори. Пренесе се в родното си място, беше отново дете. Заедно с приятелите си се гмуркаха в морето. Пстрочветни риби плуваха край тях. Червени и кафяви водорасли галяха лицата им. Бисерните миди щастливо отваряха черупките си и примамливо ги подканяха да вземат дара им. Неволно в съня си се усмихнаха.

Утрото беше прекрасно! Слънчевите лъчи осветяваха листата на дърветата и галяха нежно тревите и цветята. Потокът, до който бяха, ромолеше радостно, приветствайки новия ден. Капчици роса украсяваха листата и близка им отразяваше пстрочветната дъга на живота.

Двамата монаси измиха лицата си и проточоха суетената си благодарствена молитва. После медитираха безмълвно. Съвсем надейно момчето скочи в студената вода без страх. Странното беше, че не усети нито студ, нито ярост при досега си с водата. Гмуркайки се в дълбините пред Масару се разкри възшебна картина. Подредени като красиви кристали молекулите на водата дружески се отдръпваха, сякаш за да му направят път към дъното, където беше броеницата.

Когато излезе на брега, без да знае защо, той се поклони и изрече благодарствени думи към водата. Чен-Кей се усмихна доволно. Разбра, че момчето най-сетне е намерило своето тай-чи и то във водата. Скоро след това Масару Емото напусна манастира. Записа се да учи в Токийския университет. Години наред той отиде на изучаваното на чудните свойства на водата. Написа две книги: „Паметта на водата“ и „Водата знае отговорът“. Проведе десетки хиляди опити в лабораторията. Установи, че най-добре прочиства водата съчетанието от две думи: „Любов“ и „Благодарност“. Доктор Емото въярва, че водата отразява съзнанието на човека. Доброто влияе съиздателно на структурата на водата, а злото я разрушава.

Осъзна, че тя е извора / началото / на живота благославяща и изграждаща, но и унищожаваша.

Роси Христу – 6 „б“ клас, с преподавател по Български език и литература – г-жа Динка Маринова

Двама наши приятели, които обичат да пътуват, се отправиха към Родопите. Разказаха ни, че докато се любювали на прекрасната природа, видели едно изворче, но около него имало много клудки, оставени от минаващи туристи. Веднага започнали да почиват, събрали цели торби отпадъци. Слезли до близкото градче, наточили строителни материали и на мястото на изворчето направили чешма. Преклонението на нашите приятели пред водата си има своята история. При едно пътуване в арабска страна попаднали в пустинята без достатъчно вода. Единият от тях припаднало. Спасили ги минаващи наблизо местни жители. Дали им вода.

А покрай направената от тях чешмица продължавали да минават туристи. Спирали, откъх-

Чешмицката

вали, пиели вода и поемали по планинските пътеки. Но мястото около изворчето оставало чисто. Обзаването на такива изворчета превърнало в хоби за нашите приятели.

Един ден те предложила да ме заведат до тази чешмица. Когато пристигнахме, аз ахнах, беше толкова красиво. Те бяха посадили дръвчета, бяха поставили къчици за птици. Направихме си пикник, хапнахме добре, наляхме си чиста и бистра планинска вода. Поиграхме с тонка, рисувахме гледката и наблюдавахме залеза. Стана късно, но ние тръгнахме да се разхождаме в гората. Струвахме се, защото тя беше гъста и тъмна, но ние имахме фенерче.

Каква е цената на успеха?

Всеки един от нас иска да успее, но за да направим това, ние заплащаме с много неща.

Плащаме с времето си, понякога дори и с личното си щастие. Борим се, жертваме се, полагаме много усилия, заставаме на кръстопът, изправяме се пред много трудности, само и единствено да достигнем до нашия успех. Плащаме висока цена, но всеки един избор, всяко едно решение, всяка една трудност си заслужава. Заслужава си дори и само заради това чувство, което изпитваме, когато знаем, че най-накрая сме успели.

Винаги съм знаела, ако искам нещо силно и се боря за него, то наистина ще се случи. Понякога съм застанала на кръстопът и само аз мога да избира по кой път да продължа. Замислям се и се питам дали има смисъл, дали си струва да се боря за нещо, което не знам, дали изобщо ще се случи.

Точно в този момент си казвам, че не мога просто да се откажа, да се предам само защото е трудно. Ако сега остава всичко и спра до тук само защото по – късно ще става все по-трудно и по – сложно, то никога няма да разбера какво е да успееш.

Сякаш успеят се намира на най – горното стъпало на стълбата, по която се качвам и на всяко едно от тях има различни трудности, през които трябва да премина, за да стигна до върха. Качвайки се по – нагоре и по – нагоре, разбирам, че шансът да се върна и започна всичко отначало става все по – висок и по – висок. Продължавайки нагоре, не разбирам какво давам, за да постигна целта си, а тя е да успея. След всяко следващо стъпало си казвам, че съм по – близо до успеха си и че трябва още малко и ще съм там горе – вече успяла.

Заставайки най – отгоре разбирам, че всичко си е заслужавало дори и само заради това чувство, което изпитвам в такъв момент. Чувство, което не може да се опише. Чувството на радост на щастие, сякаш всеки момент ще полетя. С всичко това доказвам на себе си, че аз мога с постоянство, желание и търпение да постигна всичко. Поглеждайки надолу, виждам през какво съм минала и какво съм трябвало да направя, за да съм сега тук. Виждам и хората, които са ме подкрепяли – моето семейство, приятелите ми, хората, които са повярвали в мен; дните през които съм правила всичко, за да постигна това, което съм искала: щастие, усмивките и шавливите мигове, през които съм преминала. Разбира се, виждам и надеждата и вярата в това, което правя.

За мен в желанието, постоянството, отговорността, решителността, намерението да се направи нещо; щастие, радостта, спомените, самият път, по който се върви, за да достигне целта, те прави успял.

Въпреки високата цена, която заплащаме, за да успеем, ние трябва да продължаваме да се борим за всичко, което желаем.

Анелия Петрова-9 „б“ клас, с преподавател по Психология и логика г-жа Ива Панева

Пролет

Пролетта любима
почва след сезона зима.
Тогава цъфват младите цветенци:
минзухари, кокичета, лаленца.
Почват най-прекрасните дни,
танци, песни до зори
всички играем и се забавляваме
и най –чудесни приказки разказваме.

Галина Андонова Андонова – 4 „в“ клас, с класен ръководител г-жа Росица Карайчева-гъбен учител

Когато се върнахме при чешмицката, видяхме, че имаме гости. Една сърничка беше дошла да пие вода. Уплаши се и побягна. Влязохме в палатките. Вътре беше уютно и топло. Сутринта, след като закусихме, отново навлязохме навътре в гората и открихме ягоди и боровинки. Забелязахме и пътечки, които водеха към чешмата. Явно сърничката не беше единственият обитател на гората, който ходеше на водопой до чешмицката. Започнахме да берем ягоди и боровинки. Събрахме

много, но по пътя ги изядохме. Върнахме се до нашата чешмицка, напихме се с чудната ѝ вода и се отправихме към дома.

Върнахме се в Ямбол. Разказах на всички за чешмицката. Много им хареса историята за моите приятели. През ваканцията мои познати отишли в Родопите, намерили извора и се уверили, че там е наистина прекрасно.

Иванета Ташкова - 5„б“ клас, 2-ро място на Национален конкурс „Водата-извор на живот“, с преподавател по Български език и литература г-н Величко Величко

It is summer. The weather is hot and sunny. All people are on the beach. The two boys are playing football. The first boy is wearing blue t-shirt. The second boy is wearing blue jeans and yellow t-shirt. The family behind the boys are eating sandwiches and drinking juice. They are happy. The girl next to the boys is wearing sandals, jeans and green t-shirt. She is playing the guitar. Many of people are swimming in the sea.

Мицела Георгиева 4 „в“ клас, с преподавател по Английски език г-жа Дяна Георгиева

ЗЛАТЕН ДЕН

Веднъж на плажа, както си плувах и се радвах на живота, пред мен се появи златна рибка. Важна и сериозна. С гърлен глас ми каза: „Момиче, добре плуваш. Ти правиш всичко, както трябва – учиш, спортуваш. Затова заслужаваш да ти изпълня три желания. Запомни – три, нито по-малко, нито по-вече.

Наложо се бързо да мисля.

Първото ми желание е да отида в бъдещето, за да видя каква майка ще бъда и какъв живот ще живея. Второто ми желание – продължих аз – е да направя вода, която лети и с нея да отлетя чак в космоса. А последното ще е свързано с малко екшън. – Лъв ще яхна и ще го яздя като кон.

Рибката дрезгаво се засмя и каза:

- Добре. Но да знаеш – третото ти желание ще се случи първо.

Теодора Младенова - 3 „а“ клас, с класен ръководител г-жа Златка Василева
Клуб „Приказка свят“ – ръководител г-жа Златка Василева

Пътят на хляба

През късна есен зърно посяха в земята,
златна нива се люшпа през лято в полята.
От комбайните мощни житото едро
с камчиците в хамбарите изсипаха щедро.
Мелниците големи силно забъчиха
и зърното на бяло брашно те смляха.
Оттам то пое към хлебопекарните.
В безсънните нощи хора със златни ръце
омесваха питки, вложиха цяло сърце.
Хвърляха ги една по една в горещата пеци
ката малка непотребна никому вещ.
Но след време – стъцинка магия!
Оттам излизаха хляб, баници, погача,
за да е богата трапезата ни чак до здрача.
Затова прекланям се пред труда на всички,
които с хляб хранят големи и мънички!
А той, хлябът, казват свещен е!
От ГОСПОД БОГ благословен е!

Антон Узун – 6 „б“ клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Динка Маринова

Главен редактор: Динка Маринова, преподавател по български език и литература в СОУ „Св. Климент Охридски“ Ямбол

МЛАДИ ТАЛАНТИ

„Има минало, откъдето идваме и бъдеше, накъдето върваме, а настоящето е само мигът на самото познание....“

Ханс Йонас

Минало, настояще, бъдеще – три етапа от човешкия живот, който можем да характеризираме с по една дума: сянка (минало), проглеждане (настояще) и светлина (бъдеще). Тези на пръв поглед съвсем обикновени думи диктуват живота на всеки един, крият някои тайни за нас, показват ни реалността и ни учат да мислим във времето. Като начало искам да ви запозная накратко с всяка една от думите поотделно. Нека започнем в хронологичен ред, за да можем да си изградим една паралелна представа за човешкия живот като цялостен момент на развитие и усъвършенстване на дадена личност.

Минало. Обикновено използваме тази дума, за да обособим една не дотам приятна страна от живота на всекиго. Хората често употребяват неправилните средства за постигане на целите си. В стремежа си да се докоснеш до нещо велико, мечтано прибягваме до какво ли не и тогава „играта загубява“. Миналото крие най-големите и строго пазени тайни за нас, които не ни се иска да стават обществено достояние и се борим със зъби и нокти те да си останат скрити под маската на хорското незнание. Правим това, защото се страхуваме от неизвестното, от това какво може да се случи, ако някой разбере какви сме всъщност. Дали няма внезапно да изчезне блестящото мнение за нас, което с толкова ..... на челото сме си създали, дали всички близки нам няма да ни изоставят?! Страхът е най-големият враг на човека от векове насам. Той е като една малка игра, която постоянно ни убожда на различни места и ни кара да бъдем предпазливи, да не се доверяваме дори и на най-скъпите ни хора. Показва ни колко важен е човешкият живот в напрегнатите и ожесточени времена, в които израстваме. Поставяме огромни стени между нас и останалите от обкръжението ни именно от страх. Страхът е нещо, което никога няма да превъзмогнем. Макар и с времето не дотам изразен, той продължава да живее в нас и ни кара да разглеждаме най-простите неща в душата ни. Но миналото на една личност може и да не е толкова страшно и ужасяващо. В тази душа откриваме и една от най-важните ценности в нашето съществуване, а именно: детството, семейството, спомените. Нещо без което престоят ни на Земята се обезсмисля. По-възрастните от мен казват, че в живота всичко се редува: радост и тъгя, щастие и нещастие, любов и разочарование, късмет и кърщина, живот и смърт. И шом го осъзнаем, това значи, че сме пораснали. От този момент нататък, казваме всичко се е променило, но всеки сам избира в каква посока: в добра – към светлото бъдеще или в лоша – под вечната сянка на личността. Така може мен да ме е учила моята баба. Тя е жена, която е имала трудно минало, прогледала е за нещата от живота навреме и сега изживява своите старини в храма на нейното светло бъдеще. Винаги ме е учила да вървам в себе си и да се стремя към това, което най-силно мечтая. Да не се предавам пред страха, защото със страх нико не се постига.

Трябва да се изправяме лице в лице с това което ни плаши и да го превъзмогнем, вместо да робуваме вечно на страховете си и да си задаваме неспирно въпроса: „Какво ли щеше да се случи, ако .....?“ Тогава осъзнах, че живота е един безкраен миг от вечността, който трябва да се изживее. Да се радвам докато все още мога. И точно тези „светкавични“ моменти, щастливо преживявани оставят като печат в съзнанието и животът в мислите ми завинаги, като рисуват моментите ми и прокарват светъл лъч мрачните ми мисли точно както съм най-отчаяна. Може би ако трябва да ги подреждам по-важност при мен призвти вземам настоящето, мигът на познанието и на събдоносните решения. Сега ще кажете: „Ами бъдещето? Нали точно за него правим планове в настоящето и взимаме най-трудните решения в миналото“. Но за мен то не е толкова важно, защото съществува поговорка, че който много бърза да си прави планове за това какво ще му се случи в бъдеще, обикновено не доживява ..... на реализацията. За мен бъдещето е светла мечта, път към който се стремя и се надявам да изживея всичко, което ми очаква, но не смея да си правя планове, за да не остана накрая разочарована, че не съм могла да ги реализирам, когато му е било времето.

Минало, настояще и бъдещето винаги вървят ръка за ръка и колкото и да ми се иска понякога да елиминирам негативите в миналото, да прехвърля настоящето и да защитавам в прекрасното бъдеще, трябва да знам, че всичко се случва постепенно и че не е толкова лесно да премина от един етап в друг. Винаги трябва да съм наясно със себе си и да не забравям, че е имало минало от където идвам, нещо към което се стремя, а мигът е единственото сигурно, което притежавам. Като завършек на всичко което споменах дотук, искам ми се да ви насоча вниманието към един въпрос и той е:

„Живеете ли пълноценно?“ Ако отговорът на това ми питане към вас е „Да!“, тогава вие можете гордо да твърдите, че сте надраснали себе си и прекарвате дните на своето битие качествено. Ако пък ли ми отговорите с „Не!“, тогава имаме още много да учите за живота. Но това не ви пречи да му се радвате и да го живеете по начин, по който на вас ви харесва. Успех в бъдещите начинания, а аз отивам да изживея най-страхотния момент може би в моят живот. Знае ли човек?!

Николета Зехирева-11 „б“ клас, с преподавател по Философия г-жа Ива Панева

ДНЕСНИТЕ БЪЛГАРИ

Мислейки си за днешните българи си задавам въпроса, колко от нас се сещат за Вазовата фраза:

..... българи да се наричам първа радост е за мене“!

Днешните българи живеят трудно, изнемогват притиснати от ежедневието си, нямат работа, не виждат изход за себе си и семействата си. За тях чужбина не е спасение, защото светът е в криза.

През последните дни ставаме свидетели на жестоките самоубийства вследствие на изброените по-горе причини. В такива моменти си мисля, че Вазовият патриотизъм не е лек. Въпреки това смятам, че ние българите, притежаваме силна воля и непоколебим дух, които сме доказвали в трудни времена. Вярвам, че тези наши качества ще ни помогнат за решаване на тежкото ежедневие.

Днешните българи са не само тези, които работят, учат и живеят в България, това са и българите зад граница.

Българските емигранти, които са на хиляди километри от родината си, ревностно пазят в сърцата си любовта към отечеството. Те тъгуват по родния край, копнеят да са с близките си. Тези липси в живота си там запълват, като създават свои общности. Така съхраняват българския език, традиции и обичаи. Смятам, че в много случаи патриотизмът при тях е по-силно изразен. Те силно се възмущават от всичко, което се случва в родината ни, съпричастни са с проблемите в държавата.

Днешните българи са онези млади и амбициозни хора, които със своите знания и световни успехи прославят България по цял свят. Съвременните млади българи са едни от най-добрите в областта на астрономията и математиката. Всички сме чували за високите отличия, получени от българските ученици в световни олимпиади от различен характер. В такива моменти да се наречеш българин звучи гордо.

Днешните българи са тези, които ще направят така, че следващите поколения да носят българското име с гордост. Днешните българи са тези, които ще помнят заръките на Левски и Ботев. Днешните българи са тези, които ще представяват доброто име на страната ни в Европа.

Аз вярвам, че все повече българи ще имат поводи да казват с гордост:

..... българи да се наричам първа радост е за мене.“

Денис Русев – 10 „а“ клас, с преподавател по Български език и литература г-жа Грозданка Дервенска

АКО БЯХ БОГАТ

„Ако бях богат“. Какво е да си богат? Да си позволиш всичко. Е, не точно всичко – някои мислят за играчки, други за дрехи, но не можеш да си купиш здраве, любов, приятелство и доверие. Всъщност, аз съм богата на здраве, любов и приятелство.

Ако един ден забогатяе, ще изпълня единствената си мечта – да обиколя света. Да видя чудесата му, да разгледам архитектурните паметници, да отида на сафари в Африка, да се кача на върха на Айфеловата кула. Да измина Великата китайска стена пеш. И за да бъде това пътешествие още по-интересно ще взема най-добрата си приятелка, защото красивите мигове са красиви, когато са споделени.

Никол Деевска – 3 „а“ клас, с класен ръководител г-жа Златка Василева

АКО БЯХ БОГАТА

(смели фантазии!)

Щастлива съм – спечелих от тотото! Сега мога да направя куп неща. Първо ще си купя личен самолет и с него ще отида в Лондон при мама. Там ще поискам среща с кралицата, за да й предложа пари да прекръсти емблематичната часовникова кула в града на мен – Tower of Deana.

След сделката смятам да отпътувам за Париж, където ще посетя Диснейленд и още-ще изкуля всички картини от Лувъра, за да ги раздам на любимите ми хора. Най-красивата от всички картини ще поднеса на госпожа Василева.

Ще купя още хотел „Риц“, където ще направя подиум за фотосесии с моделите ми, защото смятам да стана моден дизайнер. Ще имам собствено модно списание – „Седмица на модата“, а Селена Гомес ще бъде рекламно лице на списанието.

После ще отида в Америка, за да запиша в НАСА като космически турист в първия полет до Марс... На Марс се надявам да има живот, а срещна ли марсиански заек веднага ще си го взема на Земята като уникален домашен любимец.

Дена Ник Сират – 3 „а“ клас, с класен ръководител г-жа Златка Василева

Пролет

Пролет пак е тук
на зимата напук
скоро ще цъфтят дръвчета-
нариси, зюмбюли, и лалета.

И всяка градина
става пъстра картина –
съв цветя и със птици,
омайвайки и млади, и старици.

Идва да ти каже: - Усмхни се!
Смело да явява: - Промени се!
Тя изпъва ти душата
с аромата на цветята.

Стеля Денова – 4 „в“ клас, с класен ръководител г-жа Росица Карайчева – главен учител

Моята история

Когато бях първи клас
всичко беше много лесно
и просто чудесно.

Беше забавно,
Но разбира се, по равно.
Най-много обичах физкултура,
за да мога да трупам мускулатура.
Когато се прибирам къщи,
мама никога не ми си мръщи.

Седя в топлата стая с климатика
заедно с моята иглика.
По ФКРУ пиша по различна тема,
но да знаете не е по схема.
Майка ми казва, че е полезно да ям ананас и праз,
а от камионите да не дишам газ.
Тя казва още с кучета да не играя,
а пък аз с тях отпшам в рая.

Това е моята история
макар да ви звучи като теория.
Кирил Койчев – 4 „б“ клас, с класен ръководител г-жа Красимира Калудова

За мама

Трябва да помагам
вече съм голяма!
Днеска ще измия
пода вместо мама.

Тя е уморена
нека си почива!
Тя нали е мама
щедра, работлива!

Китка цвете във ръчища,
сладки думи на устища
и с целувка най-голяма
ще зарадвам моята мама!

Косата на мама е светла и мека
ръката на мама е нежна и мека.
Тя много мила е добра е
даже, когато не ѝ се играе.

Но често нея до късно я няма
тя работи в нейната служба голяма
и само от работа ми телефонира
но това не ми стига, то се разбира.

Искам все тъй сладко
аз да ти наричам,
та да виоши и узнаеш
колко много те обичам!

Искам да сплетя ръчички,
пръстчета да свия!
И сърдечно, топло
нежно да те обвия.

Искам, мамо
цял ден да те радват
цял ден да ти пая
като слънчице с усмивка да те грея!

Искам да бърбам с тебе
приказки да слушам
в твоите прегръдки топли
вечер да се сушвам!
Ванеса Пехливанова – 4 „в“ клас, с класен ръководител г-жа Росица Карайчева – главен учител

Лястовичка

Лястовичка, видно изморена
от дълъг път, завърна се при нас.
Кацна тихичко смирена
и чудни песни тя запя завчас.

Да ни разкаже своите приключения
дошла е тя от топли страни.
Да води ранна пролет има намерения,
за да се радваме на слънчевите
утринни лъчи.

Никол Петрова – 2 „б“ клас, с класен ръководител г-жа Силвия Николова

НАША ГОРДОСТ

Престижни отличия за младите художници от СОУ „Свети Климент Охридски“

Пет награди завоюаха младите ни художници в конкурса „Свети Трифон Зарезан“. Тази година участваха над 3000 произведения от изобразителното и приложното изкуство от ученици от 23 области на страната от училища, детски комплекси и частни школи по изобразително изкуство. Включени бяха и творби от чуждестранни ученици. Първо място в трета възрастова група взе десетокласникът ни Ангел Сидеров. Във втора възрастова група първото място грабна седмоласничката ни Радина Митева. На второ място във втора възрастова група се подредиха двете ни шестокласнички Ренета Стоянова и Росица Канева. Учениците бяха удостоени с медали и грамоти за призовите си места. Спечелилите са възпитаници на художниците и преподавателите в училището господин Христо Крушков и господин Николай Ангелов- главен учител. СОУ „Свети Климент Охридски“ стана носител на колективна награда – второ място за най-добро представяне.

Наследници на „Дечко Узунов“

На VI Национален конкурс за детска рисунка "Наследници на Дечко Узунов" под патронажа на Министерството на културата и Община Казанлък, проведен в гр. Казанлък на 22.02.2013 г., учениците от СОУ "Св. Климент Охридски" гр. Ямбол спечелиха две призови места:
- Специална награда на "Кремона-България"

ЕООД, гр. Казанлък - **Йордан Генчев от 2 „а“ клас, с ръководител г-н Стоян Дичев.**

- Второ място на Художествения съвет на НГПИД "Акад. Дечко Узунов", гр. Казанлък, 1-ва възрастова група - **Стефка Момчева от 2 „а“ клас, с ръководител г-н Стоян Дичев.**

Национален конкурс „Водата-извор на живот“

На Националния конкурс „Водата-извор на живот“ – гр. Бургас в раздел Проза, във втора възрастова група, **Иванета Ташкова от V „б“ клас спечели 2-ро място, с преподавател по Български език и литература г-н Величко Великов.**

На Националния конкурс за фотография "Водата- извор на живот", проведен на 12.03.2013 г. в град Бургас, **Симона Христова от VI "в" клас се класира на 3-то**

място, а **Димитър Стайков от III "б" клас получи поощрителна награда, с ръководител г-н Митко Момчев.**

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС „ЗА ХЛЯБА НАШ...“

- **Росица Канева – 6 „а“ клас – I-во място във втора възрастова група в XV-тия Национален ученически празник „За хляба наш...“, м.април 2013 година, гр.Благодеевград, с преподавател г-н Николай Ангелов-главен учител.**

ОЛИМПИАДА ПО ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ

На проведения областен кръг на олимпиадата по Информационни технологии през месец март 2013 година от СОУ „Свети Климент Охридски“, град Ямбол бяха класирани шест проекта. От всички предложени в страната проекти до национален кръг са допуснати по 20 проекта в 5 направления / общо 100 проекта / В направление „Мултимедия“ – 5-8 клас от нашето училище се класира проект „Операта“ с автори **Александрина Божилова и Катерина Методиева- ученички от 7 „б“ клас.** В направление „Приложни програми“ - 9-12 клас е класиран проекта „Компютърна игра“ с автор **Джулиано Гьошев – ученик от 10 „а“ клас.**

Да пожелаем отлично представяне на олимпийците, с преподаватели **госпожа Живка Димитрова- главен учител и госпожа Карамфилка Момчева-старши учител** в националния кръг, който ще се проведе през месец май, 2013 година в град Монтана.

ЗОНОВО ПЪРВЕНСТВО ПО ВОЛЕЙБОЛ

На 14.04.2013 година в град Бургас, се проведе зонаво първенство по волейбол-момичета-5-7 клас. Отборът ни победи отборите на Сливен и Бургас и завоюва I-во място и право за участие във финалите на Ученическите игри, които ще се проведат в град Суворово – Варненско. Ученичките от 7 „б“ клас имат най-голям принос за този успех. Ръководители са **Цветана Стефанова и Ангел Томов.**

ОБЛАСТНО ПЪРВЕНСТВО ПО ЛЕКА АТЛЕТИКА

Отборите ни по лека атлетика момичета 5-7 клас, момчета 5-7 клас; момчета 8-10 клас се класираха на I-во място в областното първенство в своите възрастови групи и придобиха право да участват на 27.04.2013 година в град Сливен на зонаво първенство.

Бяло училище

Шестокласниците от СОУ „Свети Климент Охридски“ – Ямбол от 18 февруари до 23 февруари 2013 година заедно със своите преподаватели госпожа София Колева и господин Йонко Койчев умело съчетаха учението и почивката в курортен комплекс „Пампорово“.

Кръстословица със забавни математически въпроси

			1	Ч	Е	Т	И	Р	И	
2	Д	В	А							
			3	С	Е	Д	Е	М		
4	С	Т	О							
		5	Д	В	А	Д	Е	С	Е	Т
6	Е	Д	И	Н	А	Д	Е	С	Е	Т
		7	Е	Д	И	Н				
8	Д	Е	В	Е	Т	К	А			

Ако върно попълниш кръстословицата в оцветения вертикал ще получиш отговора на въпроса : Кое е това нещо, което върви без да се мести ? / часовник /

1. Зайчето намери 9 моркова и изяде всичките без 4. Колко моркова му останали? / четири /
  2. Колко завои има в България? / два /
  3. Едно яйце се сварява за 7 минути. За колко минути се сваряват 3 яйца? / седем /
  4. Колко сантиметра са 6 дециметра и 40 сантиметра ? / сто /
  5. Колко пъти се среща цифрата 5 сред числата от 1 до 100? / двадесет /
  6. Два носорога имат два рога. Колко рога имат 11 носорога? / единадесет /
  7. Мишо легнал да спи в 8 часа и станал в 9 часа. Колко часа е спал? / един /
  8. Кое е другото название на числото 9? / деветка /
- Михаил Колев – 2 „в“ клас, с класен ръководител г-жа Галя Шевкенова**